

§§ 197, 199 a) tr. zák., spáchaným tím, že se u jmenovaného, jakož i u Emilie T-ové vědomě o křivé svědectví ucházel.

Čís. 976.

Pokud jest lesní orgán oprávněn konati domovní prohlídku.

Ke skutkové podstatě přestupku § 312 zák. stačí, že vrchnostenská osoba byla ve všeobecném výkonu své služby.

(Rozh. ze dne 30. října 1922, Kr I 799/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Liberci ze dne 13. června 1921, pokud jím byli obžalovaní dle § 259 čís. 3 tr. ř. sprostěni z obžaloby pro zločin veřejného násilí dle § 81 tr. zák., vyhověl jí však, pokud byli obžalovaní týmž rozsudkem sprostěni z obžaloby pro přestupek dle § 312 tr. zák., zrušil v tomto směru napadený rozsudek a odkázal věc příslušnému okresnímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Dle skutkových zjištění napadeného rozsudku odebral se přísežný hajný Gustav H. dne 13. listopadu 1920 k domu obžalovaných, by se tam ve své vlastnosti jako přísežný lesní orgán poohlédl po dříví, z lesa prý odcizeném, pokud se týče by tam vykonal domovní prohlídku, jak ohlásil manželce prvého obžalovaného Václava W-a st., Marii W-ové, s níž se cestou setkal, a jež na to odvětila, jen aby šel sebou. Jak rozsudek dále zjišťuje, bylo jmenovanému hajnému předchozího dne dělníkem K-em sděleno, že byl jistou ženou upozorněn, že W-ovi ukradli v panském revíru dříví, a že je ukryli na sousedním pozemku K-ově pod listím; hajný vykonal na to v lese prohlídku a našel na místě, kde den před tím W-ovy přistihl, čerstvě uřezané kusy dříví, ukryté pod roštím a listím, načež se odebral do vesnice, by proto obžalovaným domluvil. Obžalovaní vyřídili se z domu, do něhož Marie W-ová byla napřed pospíšila, Arnošt W. křičel na hajného: »Ty cikáne, pamatuj si to, dopadneme-li tě mezi čtyřmi očima, zabijeme tě«, Václav W. ml. křičel: »Pak musíš pod mýma rukama scípnouti, dostanu-li tě samotného; ti lidé, kteří ti strkají peníze do rukou, smějí stromy krásti«, Václav W. st. zasadil konečně hajnému štulec do prsou a hrozil mu, že ho uhodí dýmkou do obličeje. Jednání obžalovaných, v němž rozsudek spatřuje jednak nebezpečné pohružky, jež jsou způsobilé, vzbuditi v ohroženém mínění, že budou při jeho dalším zakročení uvedeny ve skutek, jednak skutečné násilné vztažení rukou, přimělo hajného dle dalšího rozsudkového zjištění k tomu, že od zamýšleného služebního výkonu upustil. Slova obžalovaných Arnošta W-a a Václava W-a ml. zakládají konečně dle přesvědčení nalézacího soudu slovní urážky. Rozsudek dospívá k závěru, že obžalovaní jednali v úmyslu, domovní prohlídku zmařiti, a že by jich jednání zakládalo skutkovou podstatu zločinu veřejného násilí ve smyslu § 81 tr. zák. i přestupku dle § 312 tr. zák. Než nalézací soud sprostil obžalované z obžaloby na ně pro tyto činy trestné vznesené dle rozhodovacích důvodů napadeného rozsudku proto, že se

hajnému H-ovi nedostávalo formálního oprávnění k zamýšlené jím domovní prohlídce, že tu totiž nebylo formálních předpokladů, stanovených pro předsevzetí domovní prohlídky bezpečnostním orgánem vůbec v § 141 tr. ř. a v § 2 zákona ze dne 27. října 1862, čís. 88 ř. zák. a pro provádění její lesními orgány mimo obvod lesa, svěřený ochraně toho kterého z nich zvláště, v §§ 56—58 zákona lesního, jelikož nešlo ani o dopadení při činu samotném, ani o případ, v němž by byli obžalovaní veřejným míněním označeni bývali jako podezřelí z trestného činu. Právní hledisko, nalézacím soudem takto zaujaté, dlužno schváliti a zmateční stížnost státního zastupitelství, uplatňující s hlediska zmatku čís. 9 a) § 281 tr. ř., že sprostředkujícím rozsudkovým výrokem byl porušen zákon, pokud se týče že bylo zákona použito nesprávně, jest nedůvodněna potud, pokud nalézací soud neshledal v jejich činech skutkové podstaty zločinu ve smyslu § 81 tr. zák.

Provádějíc shora uvedený hmotněprávní důvod zmatečnosti, stížnost dovozuje, že hajný zamýšlel předsevzetí u obžalovaných nikoli domovní prohlídku, nýbrž pouhé pátrání po ukradeném dříví, k němuž prý byl dle § 16 služební instrukce pro lesní orgány oprávněn. Než, nehledě k tomu, že by takovéto pátrání po ukradených věcech, k němuž mělo dojít v domě obžalovaných, svým průběhem i výsledkem úplně se rovnalo domovní prohlídce, jelikož jím mělo být teprve zjištěno, zda se v domě obžalovaných ukradené dříví nalézá, což odpovídá právě pojmu domovní prohlídky, nepřipouští již znění citovaného § instrukce, dle něhož má se lesní orgán, odhalí-li známky spáchaného pachu, pokud se týče trestných činů, snažiti, by pachatele vypátral a stopy dle možnosti sledoval, nižádných pochybností v tom směru, že i tu stejně jako v případech §§ 57 a 58 lesního zákona jde pouze o případy, v nichž buď pachatel činu nebo jeho totožnost je lesnímu orgánu neznáma, čehož nebylo v tomto případě. Ostatně nevychází ani ze znění § 16 instrukce na jevo, že by lesní orgán v případech tam naznačených byl oprávněn i k předsevzetí domovní prohlídky dokonce v domě, ležícím mimo obvod jeho úřední působnosti. Dovolává se tudíž zmateční stížnost oné instrukce neprávem a je zejména bezpodstatnou i další námitka její, že §em 16 instrukce doplněny byly bývaly předpisy §§ 56—58 lesního zákona, které prý jsou, jak se ve zmateční stížnosti opět nepřilíží jasně praví, pouhými služebními předpisy »v užším smyslu«. Nejinak je tomu, pokud zmateční stížnost zdůrazňuje, že Marie W-ová prohlásila, že jest srozuměna s provedením pátrání, lesníkem zamýšleného. Jeť na bledni, že ani takovýto souhlas osoby, ostatně nepovolané, nebyl s to, by odstranil nedostatek formálního oprávnění lesního orgánu k tak závažnému zasažení do jednoho z nejdůležitějších práv občanských, do práva na domovní svobodu, chráněného ustanoveními §§ 6 až 10 ústavní listiny ze dne 9. dubna 1920, čís. 293 sb. z. a n.

Oprávnění nelze však zmateční stížností odepřít, pokud porušení (nesprávné použití) zákona spatřuje v tom, že nalézací soud nepodřadil jednání obžalovaných aspoň skutkové podstatě přestupku ve smyslu § 312 tr. zák. Rozsudek dospívá sice k závěru, že hajný H. nebyl dle zákona ve výkonu služby, než tento závěr, vyplývající přímo z bezprostředně předcházejícího zjištění rozsudkového, dle něhož jmenovaný hajný nebyl formálně oprávněn k předsevzetí prohlídky v domě obžalovaných, nevyklučuje, že týž v době činu obžalovaných byl ve všeobecném výkonu své služby jako lesní orgán; nasvědčují tomu ostatně i jedno-

tlivá shora uvedená rozsudková zjištění a v rozsudku praví se výslovně, že by skutková podstata přestupku ve smyslu § 312 tr. zák. jinak dána byla. Rozsudek zjišťuje sice, že obžalovaným osoba hajného byla známa, naproti tomu není v něm zjištěno, že si obžalovaní byli toho vědomi, že hajný jedná v onom všeobecném výkonu své služby. Bylo proto sice zmateční stížnosti v posléz naznačeném omezeném rozsahu vyhověti a rozsudek jako zmatečný ve smyslu č. 9 a) § 281 tr. ř. zrušiti, zároveň však věc, poněvadž v rozsudku ani v jeho rozhodovacích důvodech není zjištěna ona skutečnost, kterou by při správném použití zákona po stránce subjektivní za základ položití bylo, odkázati dle § 288 č. 3 tr. ř. na příslušný nyní okresní soud, by ji v naznačeném směru znova projednal a rozhodl.

Čís. 977.

Spisy, pořízené železničními úřady za předepsaného šetření o příčinách železniční nehody, nejsou spisy o úkonech vyhledávacích anebo vyšetřovacích po rozumu § 281 čís. 2 tr. ř.

Zmatečností (čís. 3 § 281 tr. ř.) jest jen naprostý nedostatek protokolování. Proti vadnosti nebo kusosti protokolování poskytuje odpomoci pouze § 271 tr. ř.

(Rozh. ze dne 31. října 1922, Kr II 891/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského jakožto nalézacího soudu v Opavě ze dne 14. října 1921, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem naznačeným v §§ 335, 337 tr. zák. — mimo jiné z těchto

důvodů:

Protokol o hlavním přelíčení sepsaný nedosvědčuje tvrzení stěžovatelova, že se ohradil při hlavním přelíčení proti přečtení spisů sepsaných u ředitelství čsl. státních drah v Olomouci o případu, jenž byl podkladem trestního řízení a hlavního přelíčení proti stěžovateli. Zprávou podanou nalézacím soudem je však zmíněné ohrazení obhájce stěžovatelova dosvědčeno. Tato podmínka uplatňování důvodu zmatečnosti dle čísla 2 § 281 tr. ř. nebudiž proto brána v pochybnost. Než schází tu věcný předpoklad tohoto ustanovení zákonného; nemůže totiž býti řeči o zmatečnosti vyhledávacích nebo vyšetřovacích úkonů, o nichž sepsané spisy byly při hlavním přelíčení přečteny. Za spisy sepsané o úkonech vyhledávacích nebo vyšetřovacích možno pokládati jen protokoly, týkající se vlastních vyšetřovacích úkonů, spadajících v obor činnosti soudcovské, jakými jsou na příklad výsledky svědků a obviněných, místní ohledání a domovní prohlídka. Spisy, jež přes ohrazení se obhájcovy byly z části při hlavním přelíčení přečteny, byly spisy sepsané orgány ředitelství státních drah za předepsaného šetření o příčinách přihodivšího se na dráze neštěstí, a nebyly tudíž vůbec sepsány o soudcovských úkonech vyhledávacích nebo vyšetřovacích, a zmíněné úkony orgánů ředitelství drah, nejsou soudcovskými úkony vyhledávacími nebo vyšetřovacími, nemohly býti ani ve smyslu řádu trestního zmatečny, poněvadž výrazu tohoto může trestní